

متن موافقت نامه اجرائی

۹

تطبیق آن با موافقت نامه ژنو

امیرفیض- حقوقدان

در تحریر قبلی، تطبیق موافقتنامه اجرائی با موافقت نامه ژنوکه موضوع اصلی تحقیق بود بعلی که در آن تحریر بیان شده جریان نیافت و اصلت تحقیق تطبیقی موافقت نامه ژنو، با موافقتنامه اجرائی، حکم بر آن یافت که نمیتوان به معرفی موافقت نامه اجرائی از سوی آقای عراقچی اکتفا کرد و بهتر است به انتظار انتشار متن از سوی طرف های موافقتنامه بود.

بفاصله یکی دوروز بعد از اظهارات آقای عراقچی در مورد مذاکرات و توافقنامه اجرائی و متقابلاً تکذیب وزارت خارجه آمریکا و همچنین دفتر مطبوعاتی آقای باراک اوباما در رد اظهارات آقای عراقچی، کاخ سفید متن موافقت نامه اجرائی را در تاریخ جمعه ۱۷ ژانویه ۲۰۱۴ مطابق ۲۷ دیماه در وبسایت سیاسی خود انتشار داد.

بفاصله یک روز بعد، از سوی خبرگزاری فارس جمهوری اسلامی، متنی بعنوان متن کامل جزئیات منتشر شده از سوی کاخ سفید انتشار یافت که کیهان تهران آنرا چاپ کرده است با آنکه متن منتشر شده از سوی خبرگزاری فارس و کیهان تهران مفصل تر است و تعارض موضوعی چندانی در آن با متن کاخ سفید نیست معذراً بمناسبت اینکه سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی گفته است: «بیانیه کاخ سفید برداشت یک سویه و یک جانبه ای از توافقات غیر رسمی اخیر بین کارشناسان ایران و ۱+۵ میباشد و به هیچوجه ملاک ارزیابی یا قضاوت در مورد نحوه توافق ژنونیست» نتوانست برای آنچه که خبرگزاری فارس و کیهان تهران آنرا منتشر ساخته ایجاد اعتبار کند. ناچار همان متنی را که سایت کاخ سفید در ۲۷ دیماه منتشر ساخته بعنوان پایه این تحقیق انتخاب و به اتفاق، آنرا با موافقتنامه ژنو که قبلاً مورد نقد و تحلیل قرار گرفته در مدار تحقیق قرار میدهم.

در متن منتشر شده جدید آمده است

تعهدات ایران در موافقتنامه اجرائی

۱- ایران متعهد است پس از انتشار گزارش جدید آژانس بین المللی انرژی اتمی که قرار است روز ۲۰ ژانویه (۳۰ دیماه) اعلام شود آخرین جزئیات درباره برنامه هسته ای ایران را مورد اشاره قرار خواهد داد.

۱/۱- تمامی فعالیت های خود در ارتباط با غنی سازی ۲۰ درصدی را متوقف کرده

۱/۲- همزمان با توقف تمامی فعالیت غنی سازی، عملیات رقیق سازی نیمی از ذخیره اورانیوم ۲۰ درصدی خود را آغاز کند تا جایی که این مواد دیگر قابلیت غنی سازی مجدد نداشته باشد

۱/۳- ایران متعهد میشود تا ساخت سانتریفیوژهای جدید را متوقف کند و تلاشی برای جایگزین کردن سانتریفیوژهای جدید یا آنها که از کار افتاده نکند و بدین ترتیب در پایان ۶ ماه زمان اجرای توافق ژنو، ایران ذخیره جدیدی از سانتریفیوژهای جدید نخواهد داشت.

۱/۴- توقف تامین سوخت رسانی و تکمیل راکتور اراک، توقف تلاش ها برای پیشبرد برنامه هسته ای، توقف ساخت مجموعه های جدید هسته ای، تلاش نکردن برای احداث هرگونه مجتمع فرآوری سوخت، و نگاه داشتن غنی سازی در سطح ۵ درصدی.

۱/۵- ایران باید متعهد شود که برای شفاف سازی هرچه بیشتر و اثبات اجرائی شدن تعهدات اقدام کند و راهکارهای در نظر گرفته شده برای عمل شدن گام به گام این توافق نامه را به اجرا بگذارد.

تعهدات ۱+۵ در موافقتنامه اجرائی

- ۱- تحریم ها علیه صادرات محصولات پتروشیمی و واردات محصولات مربوط به صنعت خودروسازی ایران را معلق کند.
- ۲- تحریم ها علیه خرید و فروش طلا و فلزات گرانبها توسط ایران در بازار جهانی را بایشراطی لغو کنند.
- ۳- لغو محدودیت ها برای تامین واردات قطعات هواپیماهای مسافربری.
- ۴- توقف تلاش ها برای کاهش خرید نفت ایران در بازارهای جهانی.
- ۵- تسهیل مجاری بانکی و مالی برای انتقال ارز به خارج از ایران و برای مواردی چون ارزهای دانشجویی یا خرید دارو.
- ۶- اصلاح سازوکارهای اتحادیه اروپا در ارتباط با مجوز پرداخت ها و گردش مالی.
- ۷- پرداخت حدود چهار میلیارد و دویست میلیون دلار از درآمد های بلوکه شده ایران در طی ۶ ماه زمان اجرائی توافقنامه ژنو.

در بیان خبر آمده است

«ایران هنوز به جزئیات منتشر شده از سوی کاخ سفید واکنشی نشان نداده است، اما پس از پایان دور اخیر مذاکرات کارشناسی ایران و کشورهای ۱+۵ در هفته گذشته (۲۰ دیمه) دوطرف از نتایج آن ابراز رضایت کرده اند و در این باره به توافقی رسیده اند که باید در پایتخت این کشورها هم تائید شود.»

حاشیه = پس از انتشار جزئیات منتشر شده کاخ سفید، وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران واکنش خود را در عبارت زیر نشان داد:

«بیانیه کاخ سفید برداشت یک سویه و یک جانبه از توافقات غیر رسمی بین کارشناسان ایران و ۱+۵ میباشد و به هیچ وجه ملاک ارزیابی یا قضاوت در مورد نحوه اجرای توافق ژنو نیست»

(مرضیه افخمی سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی)

حتما متوجه هستید که خبرگزاری فارس متعلق به جمهوری اسلامی است و متنی را که بعنوان جزئیات منتشره از کاخ سفید ارائه داده با آنچه که سایت کاخ سفید ارائه داده اختلاف موضوعی چندانی ندارد و اختلاف عمده در بکاربردن عبارات و جاسازی آنهاست معهدا سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی آنرا بی اصل و غیرقابل اعتبار معرفی میکند. (هردمبیلی و هرج و مرج یعنی همین).

تجزیه تحلیل موافقتنامه اجرائی**اول تعهدات ایران**

۱- شروع موافقت نامه اجرائی که با آغاز تعهدات ایران همراه است معلق و منوط به اقدام آژانس اتمی در گزارشی از جزئیات برنامه اتمی ایران شده که قرار شده درسی ام دیماه اعلام شود. بنابراین، گزارش مزبور یک شرط تعلیقی است و معلوم نیست که جزئیات گزارش چیست و چه تاثیری در تعهدات طرفین موافقتنامه خواهد داشت و دامنه آن به کجا کشیده میشود.

ابهام مزبور فقط دامان ایران را خواهد گرفت نه ۱+۵ را، زیرا در ردیف یکم بند پنج (۵) موافقتنامه اجرائی «ایران متعهد شده که برای شفاف سازی هرچه بیشتر و اثبات اجرائی شدن تعهدات اقدام کند و راه کارهای در نظر گرفته شده را برای عملی شدن گام به گام این توافق به اجرا بگذارد»

معنای این تعهد ایران این است که هر راه کاری که آژانس در نظر بگیرد و به ایران ابلاغ کند، ایران باید آنرا به اجرا بگذارد والا دلیل فقدان حسن نیت و تلاش برای خودداری از تعهدات در موافقتنامه محسوب و با واکنش های ۱+۵ روبرو خواهد شد.

اهمیت این موضوع اجازه توضیح بیشتر را میدهد - راهکارها برای انجام تعهد، اصولا بعهده متعهد است که با رعایت عرف و یا آئین نامه های مقرر، تعهد خود را بانجام برساند، و اگر متعهد له، راه کارهای خاصی را مورد نظر دارد باید در موافقتنامه پیاده کند. موافقتنامه و یا قرارداد، نمیتواند راه کارها را برای آنجا م تعهد متعهد، به هرچه طرف در حین انجام قرارداد تعیین میکند موکول نماید.

کسی متعهد به تخریب ساختمانی و صاف کردن زمین است، این متعهد طبق مقررات شهرداری میتواند ساختمان را با کارگران دستی و یا ماشین تخریب کند و به اعتبار همین راه کار هم قرارداد میبندد اگر متعهد اجبار داشته باشد که بعد از امضای قرارداد، راه کارهایی که متعهد له، از متعهد بخواهد از یاب مثال ساختمان جزء به جزء با سالم ماندن مصالح ساختمان و بیداست تخریب شود پدر متعهد درمیآید.

در بهترین نوع حسن نیت طرفین، وجود چنین الزامی برای یکطرف قرارداد اسباب بهانه گیری و درد سر خواهد بود چه رسد به روابطی که طرفین بهیچوجه بهم اعتمادی ندارند و بعنوان دوشیطان روبروی هم قرار گرفته اند.

کسی چه میدانند که راهکارهای آژانس چه خواهد بود آنهم آژانسی که سطح جانبداری خود را از غرب آشکار ساخته است. آژانس اتمی میگوید برای اعزام یک هیئت بازرسی به ایران بعد از توافقنامه ژنو، ۷

میلیون دلار خرج کرده است. آزادی عمل چه در تعیین راه کارویا حساب مالی برای آژانس در انجام تعهدات ایران، به هیچوجه یک شرط منصفانه و متعادل و معمول نیست.

اصولا در موافقتنامه اجرائی سهم بسیار مهم و حساس و بی سابقه ای به آژانس و قضاوت او داده شده است؛ چنانکه شروع تعهدات ۱+۵ و ادامه آن موکول به گزارش مساعد آژانس در اجرای تعهدات ایران شده است. حد اقل ملحوظ اختیارات وسیع و قضاوت آژانس به اینجا ممکن است ختم شود که اگر آژانس از رعایت بیطرفی کامل اندکی منحرف شود جمهوری اسلامی با از دست دادن موقعیت خود دستش از همه چیز کوتاه و غرب از تعهدات مبرا خواهد شد.

توضیح بسیار مهم

موافقتنامه اجرائی که اکنون مورد بحث قرار گرفته به هیچوجه ناسخ موافقتنامه ژنو نیست بلکه مکمل آن و در رابطه با اجرائیات موافقتنامه ژنو است و تنها ماده ای که در موافقتنامه اجرائی پیاده شده ولی در موافقتنامه ژنو نیست همین تعهد ایران به انجام راه کارهایی است که آژانس ارانه خواهد داد. بقیه موضوعاتی که در موافقتنامه اجرائی آمده همان هائی است که در موافقتنامه ژنو مقرر گردیده فقط مورد ردیف ۷ تعهدات ۱+۵ (پرداخت ۴/۲ میلیارد دلار) است که شرح آن در همین تحریر خواهد آمد.

دوم تعهدات ۱+۵

تعهدات آمریکا بشرحی که در ردیف های اول تا ششم آمده فاقد زمان شروع و پایان تعهد است. از باب مثال در بند اول میگوید «تحریم از صادرات محصولات پتروشیمی و واردات محصولات مربوط به خودروسازی را آمریکا معلق میسازد» ولی بند مزبور نشان نمیدهد که آمریکا چه زمانی معلق ساختن تحریم ها را آغاز و در چه زمانی پایان یافته خواهد بود.

در این مورد نسخه ای که خبرگزاری فارس از متن کاخ سفید انتشار داده اشاره ای دارد که در نسخه سایت کاخ سفید دیده نمیشود و آن این است که در نسخه خبرگزاری فارس آمده:

«همزمان که آژانس تائید کند که ایران تعهداتش را اجرا میکند، گروه ۱+۵ و اتحادیه اروپا در عوض متعهد است که گام های زیر را در روز اول توافق اجرا کند.»

گنگی و ابهام در زمان تعهدات آمریکا دست آمریکا را برای تاخیر در انجام تعهد و فشار بر ایران باز میگذارد، واژه معلق ساختن که بجای لغو در این بند بکار رفته، ثبات و الزام به تعهد آمریکا را متضاد با ماهیت تعهد مینماید زیرا معلق ساختن به معنای لغو و از بین بردن^۱ نیست و به معنای امکان برگشت به جای اصلی است.

چنانکه در بند دوم تعهدات آمریکا بجای واژه نادرست و شیطننت آمیزمعلق، واژه لغو بکار رفته است.

۱- معلق = suspend لغو و از بین بردن = Cancel and void / null and void ح-ک

دربند دوم تعهدات آمریکا - لغو تحریم های علیه خرید و فروش طلا و فلزات قیمتی توسط ایران در بازارهای جهان موقوف به مشروط به شرایط شده است درحالیکه معلوم نیست که شرایط مزبور چیست.

این توجه بجاست که در موافقت نامه ژنو در فصل تحریم های علیه طلا و.... عبارت «باشراطی» وجود نداشته است و آپاندیس جدید از شیطنت های این موافقتنامه است که میتواند مانع اجرای تعهد آمریکا بشود.

همانطور که در قسمت قبلی این تحریر عرض شد شروع تعهدات ۱+۵ و ادامه آن منوط به گزارش آژانس مبنی بر ادامه تعهدات ایران شده است و چون موضوع یک امر فنی است، صدور گزارش مزبور خالی از خلل و مشکلات که در نهایت صدور آنرا معوق و یا ممکن نسازد بسیار است.

تطبیق بین موافقتنامه اجزائی و موافقت نامه ژنو

تفاوت عمده ای که بین موافقتنامه ژنو و موافقت نامه اجزائی دیده میشود اینهاست:

۱- مهمترین بندی که در تعهدات آمریکا در موافقت نامه ژنو بنظر میرسد بند ۴ است که «توقف تلاشها برای کاهش خرید نفت ایران در بازار جهانی است» این بند در موافقتنامه ژنو نیست و به همین دلیل ممکن است تصور شود که این موضوع امتیازی است که به ایران در موافقتنامه اجزائی داده شده است، ولی با دقت در موافقتنامه ژنو و بند ۵ (ممانعت از پیشرفت هسته ای ایران) و بند دوم (ادامه فشار اقتصادی بر ایران....) نشان میدهد که ۱+۵ موافقت کرده که سطح فعلی فروش نفت ایران به یک میلیون بشکه در روز باقی بماند. بنابراین توقف کوشش برای کاهش خرید نفت ایران در بازار جهانی امتیازی برای جمهوری اسلامی محسوب نمیشود و تعهد آمریکا در موافقتنامه اجزائی هماهنگ با موافقت آمریکا در میزان فروش نفت ایران است.

ولی اثری که ذکر موضوع در موافقتنامه اجزائی بوجود میآورد این است که به تلاشهای جهانی آمریکا برای جلوگیری از فروش نفت ایران در بازارهای جهانی که یک عمل خلاف اصول بازرگانی آزاد و مخالف با سیره حقوق بین الملل است صحنه گذاشته میشود و حق اعتراض ایران را ساقط میسازد.

۲- تغییر محل ۴/۲ میلیارد دلار.

موافقتنامه ژنو ۱+۵ اجازه داده بود، در زمانی که ایران به تعهداتش عمل میکند ۴/۲ میلیارد دلار از عایدات نفت ایران به ایران پرداخت شود. ماده مزبور در موافقت نامه اجزائی به این شکل در آمده که مبلغ مزبور بجای اینکه از فروش نفت ایران به ایران پرداخته شود از مبلغ ۱۰۰ میلیارد دلار ایران که آمریکا آنرا مصادره کرده است به ایران پرداخته شود، آنهم به اقساط ۸ ماهه (نتیجه توسل سید علی به شیطان).

حیرت بزرگ

در هیچیک از نسخه هائی که از متن موافقتنامه ژنو و یا موافقت نامه اجزائی منتشر شده هیچ اشاره ای و تکلیفی برای رفع تصرف غیرقانونی بر ۱۰۰ میلیارد ایران نشده چنان موضوع مکتوم مانده که گویا اصلا چنین مبلغی وجود ندارد.

آقای عباس عراقچی خیلی دلشادی به خرج داده که ۴/۲ میلیارد دلار از پولمان را به اقساط خواهیم گرفت ولی هیچ اشاره ای نسبت به بقیه ۱۰۰ میلیارد دلار نکرد.

در موافقت نامه اجرائی باید صریح و روشن تکلیف مبلغ ۱۰۰ میلیارد دلار و بهره آن روشن و زمان پرداخت و تصفیه حساب آن مقارن با پایان شش ماه مورد تعهد و الزامات ایران باشد، سکوت موافقتنامه ها درباره مبلغ مزبور یک گروکشی بسیار سنگین است که میتواند ضامن این بند از موافقتنامه ژنو باشد که میگوید «باتوجه به راه حل جامع، هیچ چیز مورد توافق قرار نگرفته تا اینکه درباره همه چیز توافق شود»

۳- در ردیف ۴ و ۳ بند ۱ واژه تلاش از آن شیطنت های خاص قرارداد است، دامنه وسیع تلاش که هر عملی را میتواند در خود جای دهد، ایران متعهد به تلاش نکردن راهمواره زیر شمشیر داموکلس قرار میدهد، حتی تنفس راهم میتوان بنحوی به تلاش برای فعالیت های اتمی تعبیر ساخت. خاصه که طرف تعهد قوی، ریش جمهوری اسلامی مفلوک متوسل به شیطان راهم در دست داشته باشد.

حاشیه = فکرمیکنم علاقمندان به تحریر حاضر از تحریر «تجزیه تحلیل حقوقی موافقت نامه ژنو بتاريخ ۲۰۱۳/۱۲/۲ هم ممکن است بهره مند شوند» متن یاد شده را در این پیوند بخوانید.

<http://1400years.org/AmirFeyz/NaghdeHoghughiTavafogh5Plus1->

[AmirFeyz-02Dec2013.pdf](#) (پایان حاشیه)

=====

جهت تکمیل نوشته و دسترسی به متن اجرائی منتشر شده توسط دولت آقای اوباما «آمریکا» متن یاد شده به اینجا آورده شد. ح-ک

روز ۱۲ ژانویه ۲۰۱۴، گروه ۱+۵ (ایالات متحده آمریکا، بریتانیا، آلمان، فرانسه، روسیه و چین با هماهنگی کاترین اشتون مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا) و ایران برای برنامه اقدام مشترک به تفاهمی رسیدند، که از روز بیستم ژانویه ۲۰۱۴ (۳۰ دیماه) به اجرا گذاشته خواهد شد. برنامه اقدام مشترک نشانگر نخستین بار در نزدیک به یک دهه است که جمهوری اسلامی ایران با اقدامات خاصی موافقت کرده که پیشبرد برنامه اتمی اش را متوقف می کند، جنبه های کلیدی برنامه را عوض می کند، و دسترسی بی سابقه برای بازرسان بین المللی فراهم می کند. تفاهمات فنی نحوه اجرا و بازبینی برنامه اقدام مشترک و زمان بندی اجرای مقررات آن را بیان می کند. به طور مشخص، تفاهم فنی اقداماتی را تعیین می کند که ایران برای محدود کردن ظرفیت غنی سازی در نطنز و فردو انجام می دهد؛ محدودیت هایی که برای پژوهش و توسعه ی حراست شده قائل می شود؛ اقداماتی که ایران در اجرای تعهداتش برای عدم تأمین سوخت راکتور اراک یا نصب اجزای باقیمانده راکتور انجام می دهد؛ و اقداماتی که ایران برای تسهیل بازرسی تأسیساتش از سوی آژانس بین المللی انرژی اتمی، و تأیید پایبندی کامل ایران به این تعهدات انجام می دهد. این تفاهمات همچنین اقدامات متقابلی را که گروه ۱+۵ و اتحادیه اروپا انجام خواهند داد روشن می سازد.

در فاصله الان تا بیستم ژانویه، ایران، آژانس بین المللی انرژی اتمی، ایالات متحده و شرکای بین المللی ما، گامهای لازم بعدی برای شروع اجرای برنامه اقدام مشترک در آن تاریخ را برخواهند داشت. آنچه که ایران تعهد به انجامش کرده است روز بیستم ژانویه آژانس بین المللی انرژی اتمی در مورد وضعیت فعلی برنامه اتمی ایران، و به ویژه برنامه غنی سازی اورانیوم و رآکتور اراک، گزارش خواهد داد. آژانس همچنین در مورد تعدادی از گام های ویژه ای که ایران تعهد کرده است تا پیش از شروع نخستین روز اجرا، یا در همان روز انجام دهد گزارش خواهد داد، از جمله:

- متوقف کردن تولید اورانیوم با غنای نزدیک به ۲۰٪ و از کار انداختن ترتیب آبشارهای مرکزگریز (سانتریفیوژ) هایی که ایران برای تولید آنها به کار می گرفته است.

- شروع به رقیق کردن ذخیره اورانیوم با غنای نزدیک به ۲۰٪ که به صورت هگزافلوراید انباشت شده، و ادامه تغییر دادن بقیه به شکل اکسیدی که برای غنی سازی بیشتر مناسب نیست.

- به علاوه، در طول اجرای برنامه اقدام مشترک آژانس رسیدگی خواهد کرد که ایران:
 - به (۳۰ دی) سازی اورانیوم در تقریباً نیمی از سانتریفیوژهای نصب شده در نطنز و سه چهارم سانتریفیوژهای نصب شده در فردو- از جمله سانتریفیوژهای نسل آینده - نمی پردازد.

- تولید سانتریفیوژهایش را به تعدادی که برای جایگزینی دستگاههای از کار افتاده لازم است محدود می کند، تا نتواند از فرصت شش ماهه برای انباشتن سانتریفیوژ استفاده کند.

- در حال احداث تأسیسات غنی سازی اضافی نیست.

- از تحقیق و توسعه در مورد غنی سازی فعلی اش فراتر نمی رود.

- رآکتور اراک را فعال یا سوخت گیری نمی کند.

- تولید و آزمایش بعدی سوخت برای رآکتور اراک را متوقف می کند.

- اجزای اضافی رآکتور را در اراک نصب نمی کند.

- سوخت و آب سنگین به محوطه رآکتور اراک منتقل نمی کند.

- تأسیساتی که قادر به بازفرآوری باشد، نمی سازد. بدون فرآوری مجدد ایران قادر به جداکردن پلوتونیوم از سوخت مستهلک شده نیست.

ایران همچنین تعهد کرده است که برای انجام برخی اقدامات در دوره شش ماهه برنامه ریزی کند. این اقدامات عبارتند از:

- کامل کردن رقیق سازی نیمی از ذخیره اورانیوم هگزافلوراید با غنای نزدیک به ۲۰٪ در سه ماه و

- به اتمام رساندن تبدیل مابقی آن مواد به اکسید در شش ماه.

- سقف اندازه ذخیره مجاز برای اورانیوم با غنای ۵٪ ایران در پایان شش ماه.

سازوکار بازبینی

برای اطمینان از این که ایران به تعهداتش عمل می کند، آژانس بین المللی انرژی اتمی مطابق نقش بازرسی که اکنون در ایران برعهده دارد، صرفاً مسئول تحقیق و تأیید این خواهد بود که تمامی اقدامات مربوط به برنامه اتمی ایران انجام خواهد شد. به علاوه، اتحادیه اروپا، گروه ۱+۵ و ایران یک کمیسیون مشترک برای کار با آژانس بین المللی انرژی اتمی تشکیل خواهند داد تا بر اجرای برنامه

اقدام مشترک نظارت کند. کمیسیون مشترک همچنین با آژانس کار خواهد کرد تا به حل نگرانی های پیشین و کنونی در مورد برنامه اتمی ایران کمک کند.

کمیسیون مشترک متشکل خواهد بود از کارشناسان اتحادیه اروپا، گروه ۱+۵ و ایران و دست کم هر ماه یک بار تشکیل جلسه خواهد داد تا به اجرای برنامه اقدام مشترک و هرگونه مسائلی که ممکن است پیش بیاید نظارت داشته باشد. همه تصمیماتی که براساس این گفتگوها لازم باشد، به مدیران سیاسی اتحادیه اروپا، گروه پنج بعلاوه یک و ایران ارجاع خواهد شد.

شفافیت و نظارت

ایران در برنامه اقدام مشترک تعهد کرد که برنامه هسته ای اش را با شفافیت بیشتر و بی سابقه ای همراه کند، از جمله از طریق اجازه بازرسی مکرر و سرزده و تأمین اطلاعات گسترده تر به آژانس بین المللی انرژی اتمی.

چنانکه در برنامه اقدام مشترک آمده (و برخلاف هر چند هفته یکبار) تأسیسات غنی سازی اورانیوم ایران در نظنز و فردو اکنون برای بازدید روزانه در دسترس بازرسی آژانس قرار خواهد داشت. آژانس بین المللی انرژی اتمی و ایران بر روی روزآمد کردن رویه هایی کار می کنند که به بازرسان آژانس اجازه خواهد داد تا برای کوتاه کردن زمان کشف هرگونه عدم همکاری از سوی ایران، اطلاعات مربوط به نظارت را به طور روزانه بررسی کند. به علاوه، تأسیسات پیش گفته همچنان در معرض بازرسی های دیگر نیز خواهد بود از جمله بازرسی های از پیش برنامه ریزی شده، و بازرسی های اعلام

نشده.

راکتور اراک و تأسیسات مربوط به آن دستکم ماهی یکبار در معرض بازدید بازرسان آژانس بین المللی انرژی اتمی خواهد بود - برنامه بازرسی فعلی به آژانس بین المللی انرژی اتمی تقریباً هر سه ماه یک بار، یا بیشتر، اجازه بازرسی این تأسیسات را می دهد.

ایران همچنین برای نخستین بار موافقت کرده است که موارد زیر را در اختیار قرار دهد:

- اطلاعات مربوط به طرح راکتور اراک که آژانس مدتها در صدد دستیابی به آن بود؛
- ارقامی برای بررسی این که تولید سانتریفیوژ تنها برای جایگزینی دستگاههای از کار افتاده انجام خواهد گرفت؛ و
- اطلاعاتی که دسترسی به کارگاههای مونتاژ سانتریفیوژ، کارگاههای تولید دستگاه گردان سانتریفیوژ و ساختمان های محل نگهداری آنها، و معادن و دستگاههای استخراج اورانیوم را ممکن سازد. این اقدامات افزوده برای بازبینی و نظارت، آژانس را قادر خواهد ساخت تا هرماه اطلاعات روزآمد شده در مورد وضعیت اجرای تعهدات ایران را در اختیار کمیسیون مشترک بگذارد و به جامعه بین المللی امکان بدهد که سرپیچی یا تغییر جهت مواد به یک برنامه مخفیانه را سریعاً کشف کند.

آنچه که گروه ۱+۵ تعهد به انجامش کرده است

به عنوان بخشی از این گام نخستین، گروه ۱+۵ و اتحادیه گشایشی محدود، موقت و هدف داری برای ایران قائل می شود. ارزش کلی دارایی های بلوکه شده ایران بین ۶ تا ۷ میلیارد دلار است - بخش کوچکی از ۱۰۰ میلیارد دلار دارایی متوقف شده ایران که همچنان بلوکه یا محدود خواهد ماند. بخشی از این دارایی ها در همان روز اول آزاد می شود؛ ولی بیشتر آن به صورت اقساط در طی یک دوره شش ماهه به ایران بازپس داده خواهد شد. ساختار آزادسازی دارایی ها به صورتی است که اکثریت

قابل توجهی از تحریم ها از جمله تحریم نفتی، بانکی و مالی به قوت خود باقی خواهد بود - و تحریم ها در طول این دوره شش ماه، همچنان با جدیت دنبال خواهد شد.

- هنگامی که آژانس بین المللی انرژی اتمی تأیید کند که ایران به تعهدات خود عمل می کند، ۱+۵ و اتحادیه اروپا به نوبه خود متعهد شده اند که از روز اول اجرا، به موارد زیر عمل کنند:
- تعلیق اجرای تحریم ها بر صادرات پتروشیمی و واردات کالاها و خدمات برای بخش تولید خودرو.
- تعلیق اجرای تحریم واردات و صادرات طلا و دیگر فلزات بهادر، با محدودیت های قابل توجهی که جلوی استفاده ایران از دارایی های محدود شده اش در خارج برای پرداخت بهای خریدهایش را می گیرد.
- دادن مجوز سریع برای تأمین قطعات و سرویس های مورد نیاز، از جمله خدمات بازرسی و تعمیر برای ایمنی پروازهای بخش غیرنظامی ایران.
- متوقف کردن تلاش ها برای کاهش بیشتر خرید نفت خام ایران از سوی شش کشوری که هنوز از ایران نفت خریداری می کنند.
- تسهیل ایجاد یک کانال مالی به منظور حمایت از مبادلات انсандوستانه که بیشتر به ایران اجازه داده شده، و تسهیل پرداخت تعهدات ایران به به سازمان ملل متحد و پرداخت .